

האשה שנות ארמלה פרק שני כתובות

עין משפט
גר מצוה

ה

יר א מ"י ה פ"י מ"כ
מלוא ולוں ה'כללה ה'
סונג ע"ז נס' נו"ש ע"ח מ'
סימין ע סעיף ה:
ית ב מ"י פ"ד משלמות
ווען וווען ה'כללה ס
סונג סס טוועע אס ק'
עה סעיף סעיף ה:
ב ג מ"י פ"א סס ה'ל' ט
סונג סס טוועע סס
סימין ע סעיף ה:

٦٧

דמתם ית' יהודת וגילה בשעה
 וכט) מן דעתך יא' מישודה נגלי מושך דילמה עמו;
 וכן נמל דסתם ליהקה מזוהה נטהן.
 מלהן מוסס פיטר נזקוט מלהמתה כטמפלטן וטומען צדיליא גופין;
 וכן נטהן מדולריית בנה צבעה; וגמי מודה ר' יקועע כ' וככלפוי

דסחטם יהודה וגליל בשעת חירום דמו^(ו) וליתני
מודה רביה הושע באמר לחבירו מהנה ליתני
מפרק ופרעתיו לך שהוא נאמן משום דקא
בעי ליתני סיפה אם יש עדים שהוא לוה
מןנו והוא אומר פרעתיו אינו נאמן והא
קיימה לנו ^(ז) האמלוה את חבריו בעדים אינו
צරיך לברשו בעדים וליתני מורה ר' והושע
באומר לחבריו מהנה לאביך בידיו והאכלתו
פרס שהוא נאמן אליבא דמאן אי אליבא
דרבן הא אמר כי מישיב אבידה היי אי אליבא
דרבי אליעזר בן יעקב הוא אמר שבועה עלי
רתניא ^(ח) רבבי אליעזר בן יעקב אומר פעמים
שאדם נשבע על טענת עצמו וכיצד מנה
לאביך בידיו והאכלתו פרס הרוי וה נשבע
זהו שנשבע על טענת עצמו וחכמים אומרים
באיו אלא כמשיב אבידה ופטור ור' אליעזר
בן יעקב לית לה משיב אבידה פטור אמר
רב בטוענו קמן ^(ט) והאמיר מר אין נשבעין
על טענת חרש שוטה וקמן מאן קמן גדור
ואמאי קרי ליה קמן דלגבוי מייל דאבי קמן
הוא אי היכי טענת עצמו טענת אחרים היא
טענת אחרים והודאות עצמו כולדי טענת
טענת אחרים והודאות עצמו נינחו אלא
הכא בדרכה קמייפלגי דאמר רביה ^(י) מפני
מה אמרה תורה מורה מקצת הטענה
ישבע חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל
חובו והאי בכילה עלי לדכפריה והאי דלא
כבר ליה משום דאיין אדם מעיז פניו הוא

מוכפל ביה, וכייל דמודה מקומת צפולה צעי למוכפליה וזה לדען כפלייה מזוהה דלוןן מדס מעין (ב' ק. ז.).